



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

18 Papa, an sine causa à juramento absolvere possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

assumptus, post ejus assumptionem, hoc ipsum promittere, ac jurare, & deinde post coronationem suam promissionem, & juramentum hujusmodi, per litteras suas speciales dictæ constitutionis confirmatorias reiterari debere mandavit, ut in eadem constitutione, sub. dat. Rome Anno. 1567. quarto Kalend. Aprilis. in Bull. Rom. c. 35. quæ postea fuit à Gregorio XIII. ut in eodem Bull. cap. 1. & per Sixtum V. etiam in d. Bull. trio. cap. 1. confirmata, & innovata.

23 Verùm, quia Dux † Alphonsus Estensis, qui Ducatum Ferrariæ à Sede Apostolica in feudum obtinebat, & liberis carebat, de Anno 1590. mense Augusti ad Gregorium Papam Decimumquartum accessit, à quo supplex petijt, investituram in ejus personam factam, in aliam personam ejusdem familiæ in eadem investitura non comprehensam prorogari, cum causa esset ardua. Gregorius Pontifex verba fecit in consistorio secreto, ut moris est cum sacro collegio Cardinalium, in quo exposuit requisitionem ejusdem Ducis, aperiendo desiderium suum fore, Ducis petitioni annuere, si ei jure medio sine juriurandi, & dictæ constitutionis violatione liceret. Aiebat enim jure ordinario, non autem de potestatis plenitudine investituram in aliam personam, si id jure fieri posset velle prorogare. Et licet quidquid
14 Romana Ecclesia † statuit, vel ordinat perpetuò, & irrefragabiliter ab omnibus debeat observari c. sic omnes. cap. enim verò. 19. dist. cap. quæ ad perpetuam. & c. nulli fas. 25. qu. 1. nihilominus de plenitudine potestatis in aliam personam investituram extendere potuisset, cum Papæ † nemo dicere possit, cur ita facis? cap. quamvis juncta

gloss. ibi. Deo, vel Papa. de pæn. dist. 3. cap. si quis suadente, in fin. & cap. nemini 17. qu. 4. Inn. in cap. dudum. il. 2. num. 16. de elec. & Abb. in cap. extirpanda. in repet. §. qui verò. nu. 44. de preb. Nec fuissent impedimento juramenta per Papam præstita in promotione ad Cardinalatum, in conclavi, & post illius assumptionem ad Pontificatum, ad præscriptam dictæ constitutionis formam, quia † quamvis Papa subiciatur vinculo iuramenti. Abb. in c. 1. nu. 7. de confit. & ibi Felyn. n. 33. & dubitetur an seipsum possit absolvere ex allegatis per Felyn. ibi versic. & graviter alteri tamen, qui ipsum absolveret, facultatem absolvendi committere potuisset, ut tenet Abb. & Felyn. locis supracitatis, quia Papa † est solutus legibus, & supra jus positivum dispensare potest Abb. in dist. repetit. §. qui verò n. 44. & Felyn. in dicto c. 1. nu. 34. de constitut. & idem Abbas in c. per venerabilem. nu. 22. vers. constat autem, qui sit sint legitimi dummodo subsit legitima causa, quia † sine causa neminem à juramento absolvere potest. Innocent. in cap. cum inter. in fin. de renunc. & ibi Abbas numer. 9. nec seipsum idem Abb. in cap. proposuit. numer. 13. de concess. preb.

Propterea Papa Cardinales prosequenti Consistorio monuit, ut quilibet se pararet pro voto suo explanando, in quo consistorio difficultas restricta fuit, an casus, de quo quærebatur, esset comprehensus in constitutione Pij Quinti, qua prohibentur, feuda Sanctæ Romanæ Ecclesiæ devoluta, & pro tempore devolvenda de novo infeudari posse: Deducebatur, feudum hæcenus non devolutum, & ideo, casum non dum advenisse nec obstare constitutionem, quoniam investituræ
ad

ad aliam personam exeundi, & proroga-
 ri posset, cum casus huiusmodi non lega-
 tur comprehensus, quo stante, videba-
 tur potius quædam continuatio, quam
 investituræ renovatio, ut per Red. dicta
 quest. 12, num. 59, cum alijs supra allegatis,
 & cum illa constitutio sit pœnalis, non
 posse extendi ad casum non expressum,
 cap. odia, de regul. jur. cum vulgat. ita quod
 dicta prorogatio potius ad cautelam re-
 quirebatur, ut removerentur omnes dif-
 ficultates, ac in utilitatem Sanctæ Sedis
 Apostolicæ, cui maxima auri quantitas
 pro huiusmodi propagatione, seu ex-
 tensione in aliam personam fuerat obla-
 ta, quam ad necessitatem, cum proro-
 gationem peterat in personam Ducis
 Mutinæ proximioris agnati, quæ vi ver-
 borum antecedentis investituræ diceba-
 tur esse comprehensa, ac propterea de
 jure reinvestiri posse ex alijs deductis
 pro eodem feudo Ducatus Ferrariæ, per
 Ruin. in cons. 35, num. 32, & 33. ac ferè per
 eorum volum. 1. Unde visa, ac maturè con-
 sideratâ dicta constitutione, non solum
 per quamplures Sanctæ Romanæ Eccle-
 siæ Cardinales, sed etiam per sacræ Rotæ
 Auditores communi voto, tam in con-
 sistorio per Cardinales, quam in Rota
 per eosdem Auditores, fuit decisum, ca-
 sum comprehensum, & sine dicta con-
 stitutionis derogatione, nec prorogatio-
 nem, nec novam investituram, aut quid
 aliud concedi posse, quia licet casus iste
 prorogationis in alterius personam non
 fuisset specialiter comprehensus, erat
 tamen comprehensus casus proximæ fu-
 turæ devolutionis per mortem Ducis
 Alphonsi in senili ætate constituti; quia
 dicta prorogatio tendebat ad impedi-

dam ꝛ devolutionem de proximo faci-
 endam, & cum devolvenda infeudari
 non possent, nec poterat concedi proro-
 gatio in præjudicium devolutionis, quia,
 aliquo ꝛ prohibito intelligitur prohibi-
 tum omne illud, quod contra prohibi-
 tionem sequi potest, cap. unic. in fin. de in-
 vest. de re. al. sac. Bald. in l. quoties, 1, nu-
 1, C. de fideicomm. Cravett. cons. 170, num.
 9. Corne. cons. 71, num. 3, vers. & quia pro-
 hibitio, vol. 1. Nam prohibita ꝛ alienatio-
 ne feudi, intelligitur etiam prohibita lo-
 catio ad longum tempus, Ruin. cons. 148,
 num. 11. Et prohibita ꝛ alienatione, quæ-
 libet ejus species censetur prohibita. An-
 charan. cons. 105, volum. 2. Vulpel. cons.
 117, num. 3. consil. 64, num. 7. & Malcard.
 conclus. 1242, num. 94, 95, 96. & num. 105,
 de probat. & quod investitura non possit
 prorogari ad alias personas, per quas
 bona ad Ecclesiam tardiùs revertantur,
 consuluit. Simon de Præ. consil. 45, nu-
 mer. 17. quem sequitur Borgn. Caval. de-
 cis. 31, num. 352, part. 2.

Nam voluntas prohibentis colligitur
 ex verbis ejusdem constitutionis, quibus
 non solum, ut omnis alienationum fa-
 ciendarum occasio penitus aboleretur,
 verbis generalibus, providit, sed etiam
 gravissimas pœnas statuit contra tractan-
 tes, consulentes, & aliâ verba facientes
 de infeudationibus, & alienationibus ci-
 vitatum, & locorum immediatè Sedi A-
 postolicæ spectantium, cum juramen-
 tis, aliisque clausulis, & conditionibus
 amplissimis, & insolitis, ex quibus ꝛ om-
 nis alienatio prohibita intelligitur, aut
 de alienan. & emphyt. S. sanctissimas,
 col. 9, Menoch, cons. 95, num. 124. Ce-
 phal. consilio 153, num. 32. Ruin. consilio